

LIELĀ CĪŅA UN PIRMKRISTIEŠU DRAUDZE

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap.d. 1:6-8, 2:5-12, 1. Moz. 11:1-9, Ap.d. 4:1-30, 7:54, 10:12-29.

ATMIŅAS PANTS:

“Redzēdami Pētera un Jāņa drosmi un nopratuši, ka viņi ir neizglītoti un vienkārši ļaudis, tie brīnījās, jo labi saprata, ka viņi bijuši kopā ar Jēzu.” (Ap.d. 4:13)

Lielākais šķērslis, ar ko Jēzus saskārās pie Saviem sekotājiem, bija viņu aizspriedumainie uzskati. Mācekļi daudz nepievērsa uzmanību tam, ko Jēzus teica, ja tas nesaskanēja ar viņu pašu idejām par to, kam Viņam vajadzētu būt. Tūlīt pēc Viņa augšāmcelšanās mācekļi vēl joprojām izjautāja Jēzu par Israēla atbrīvošanu no romiešiem.

Tikai pēc 10 lūgšanu un ciešas sadraudzības dienām Dieva klātbūtnē šo valdošo aizspriedumu vietā beidzot sāka ienākt patiesība, un mācekļi bija gatavi dzirdēt, ko Dievs viņiem teica. Tas sagatavoja ceļu neiedomājamiem notikumiem pirmajos Vasarsvētkos pēc Jēzus nāves.

Protams, draudze vēl joprojām piedzīvoja daudzus izaicinājumus, īpaši no vietējiem reliģiskajiem vadītājiem, no kuriem daži bija tikpat apņēmīgi apstādināt draudzi kā Jēzu.

Tādējādi šīs nedēļas tēmā mēs redzēsim lielo cīņu norisināties dažādos veidos. Mēs redzēsim to pavisam atklātā veidā, kad tie, kam bija vara, bija sātana iedvesmoti apspiest patiesību. Mēs arī redzēsim to notiekam daudz viltīgākā veidā un daudz izšķirošākā vietā: cilvēka sirdī.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavots Bībeles izpētei 27. februārī!

Jauna sākuma sākums

Pēc Savas augšāmcelšanās Jēzus pavadīja 40 dienas, lai satiktos ar mācekļiem un apstiprinātu augšāmcelšanos, kā arī lai palīdzētu viņiem labāk saprast Dieva valstību (Ap. d. 1:3, 1. Kor. 15:4-7). Tomēr pat tad, kad viņi sapulcējās tieši pirms Jēzus pacelšanās debesīs, viņu prātos svarīgākais jautājums bija, vai Jēzus šajā reizē beidzot uzveiks romiešus (Ap. d. 1:6).

Viņu pašu idejas par to, kam jānotiek, bija tik spēcīgas, ka viņi vienkārši neklausījās tajā, ko Jēzus viņiem teica. Pat pēc trīs ar pusi gadiem ilgas apmācības (tas līdzinās universitātes grādam) vislabākā pasaules Skolotāja vadībā, kāds vien jebkad ir bijis zināms, mācekļiem vēl joprojām bija daudz nepareizu ideju, no kurām bija jāatbrīvojas.

Izlasi Ap.d. 1:6-8! Ko Jēzus atbildēja, saskaroties ar tik lielu zināšanu trūkumu? _____

Jēzus pievērsās reālajiem jautājumiem, nevis tērēja laiku, cenšoties izlabot katru viņu nepareizo uzskatu. Svētā Gara spēks bija daudz svarīgāks nekā politiskā diskusija.

Vērojot Jēzu paceļamies debesu padebešos un pazūdam, mācekļi ievēroja divus vīrus, stāvam sev blakus. Vīri teica viņiem, ka Jēzus atgriezīsies. Tieši tāpat, kā Viņš bija uzņemts Debesīs kā uzvarošs ķēniņš, Viņš nāks atkal kā Ķēniņš un Uzvarētājs, par ko viņi sapņoja, kad viņi lūdza Viņu atjaunot Israēla valsti. Bet tajā dienā piepildīsies pat viņu vislielākie sapņi – jo Viņš nāks kā visas radības Ķēniņš, nevis tikai kā nelielas Vidējo Austrumu daļiņas ķēniņš.

Vienpadsmit mācekļi atgriezās Jeruzālemē no Eļļas kalna. Viņu prāti kavējās atmiņās un sirdis dega par patiesībām, ko bija atklājis Jēzus (vismaz tām, ko viņi bija sapratuši). Bet viņiem bija vajadzīgs kaut kas vairāk. Jēzus teica, lai viņi dažas dienas pagaida, līdz Svētais Gars būs viņus kristījis (Ap.d. 1:4, 5), jo, lai gan ienaidnieks bija sakauts, viņš vēl nebija iznīcināts, un viņiem bija vajadzīgs spēks no augšienes, lai darītu to, ko Jēzus aicināja viņus darīt.

Izlasi Ap.d. 1:14! Kāda bija lielākā atšķirība tajā, kā mācekļi izturējās cits pret citu tagad, salīdzinot ar iepriekšējo attieksmi, kā mēs redzējām Mat. 20:20-24, un kāda vēsts mums ir šajā attieksmes maiņā? Kādā veidā tu vari nolikt sevi malā, lai sagatavotos Svētā Gara izliešanai? _____

Vasarsvētki

Jēzus sekotāji 10 dienas lūdza, izvērtēja savus piedzīvojumus ar Jēzu Rakstu gaismā, parādīja pazemību un pieņemošu attieksmi cits pret citu, un beidzot ļāva Svētajam Garam iedēstīt viņos patiesību. Tieši tāpat kā Gars lidinājās pār dziļumiem radīšanas procesa iesākumā, tā Dieva Gars tagad lidinās pār katru mācekli kā sadalītas uguns mēles pār katru no viņiem (Ap.d. 2:2, 3). Tas bija jauns sākums, jauna radīšana.

Izlasi Ap.d. 2:5-12! Kā šajos pantos ir atklāts, kāda nozīme ir tam, kas notika? Salīdzini ar 1. Moz. 11:1-9! _____

Kādu laiku pēc plūdiem zemes iedzīvotāji nolēma būvēt torni, kas sniegtos līdz debesīm (1. Moz. 11:1-9). Lai pasargātu viņus no šīs iedomīgās un mulķīgās rīcības (kā arī no jauniem Jaunumiem, kas bija izgudroti, 1. Moz. 11:5, 6), Dievs sajauc viņu valodas un izkaisīja viņus "pa visu zemes virsu" (1. Moz. 11:7-9).

Vasarsvētkos Dievs izdarīja pretējo. Šeit Viņš redzēja ļaužu grupu, kas nevis būvēja jaunu Bābeles torni, bet bija gatavi pasludināt labo vēsti, ka Jaunais kādu dienu tiks iznīcināts uz visiem laikiem.

Ļaudis no "visām tautām zem debess" tajā dienā bija Jeruzālemē (Ap.d. 2:5, salīdzini ar izkaisīšanu pie Bābeles torņa), un viņi sapulcējās kopā, pārsteigti izdzirdot mācekļus runājam katru savā valodā (Ap. d. 2:6-11).

Pēteris izmanto to kā iespēju uzrunāt viņus. Viņš runā par Svētā Gara izliešanos, kas sagatavos ļaudis satikt Dievu (Ap. d. 2:17-21). Viņš norāda uz Mesijas patieso misiju un norāj viņus par Viņa krustā sišanu (Ap. d. 2:23). Viņi ir "aizskarti līdz sirdij" (Ap. d. 2:37, NKJV), un 3000 tiek kristīti un pievienojas mācekļiem (Ap. d. 2:41).

Daži, kas, sātana ietekmēti, bija piekrituši Jēzus nāvei, tagad Svētā Gara vadībā tika atgriezti pie Jēzus. Ko tas mums stāsta par Svētā Gara spēku, ne tikai lai piedotu grēkus, bet arī lai izmainītu viscietākās sirdis? _____

Satikšanās ar sadukējiem

Izlasi Ap. d. 4:1-30! Kā šeit ir atklāta lielā cīņa? Šis ir tikai viens piemērs tam, kā tā ir norisinājusies visā vēsturē. Kā mēs šeit redzam darbojamies sātanu, un kā mēs redzam darbojamies Kungu? _____

“Priesteri un virsnieki redzēja, ka Kristus tiek cildināts vairāk nekā viņi. Kad sadukēji, kas neticēja augšāmcelšanās mācībai, dzirdēja apustuļus liecinām, ka Kristus ir augšāmcelies, tie kļuva nikni, saprazdami, ka, atļaujot mācekļiem sludināt par augšāmcelušos Pestītāju un darīt brīnumus Viņa vārdā, tie pieļauj iespēju, ka viņu pamatmācību par augšāmcelšanās neesamību visi atmetīs un sadukēju sekta iznīks. Farizeji, savukārt, kļuva dusmīgi, saprotot, ka mācekļu mācības tiecas sagraut jūdu ceremoniālo kalpošanu, padarot nenozīmīgu upuru pieņemšanas sistēmu.” (E. Vaita “Apustuļu darbi”)

Šos vadītājus īpaši samulsināja dziedināšana, ko Kungs darīja ar Pētera starpniecību (sk. Ap.d. 3:1-10). Bet sadursmē ar šiem vadītājiem mācekļi nesvārstījās. Priesteri to nebija gaidījuši no “neizglītotiem un vienkāršiem ļaudīm” (Ap. d. 4:13). Izsūtījuši mācekļus ārā no istabas, viņi apspriedās savā starpā, domādami, ka, ja viņi pavēlēs šiem vīriem nemācīt Jēzus vārdā, viņi pazemīgi pakļausies (Ap.d. 4:18). Kā viņi kļūdījās!

Tā vietā mācekļi devās atpakaļ un pievienojās citiem, un kopā viņi slavēja Dievu (Ap. d. 4:24). Viņi lūdza pēc lielākas drosmes un lai Dievs izstiepj Savu roku un dziedina (Ap. d. 4:29, 30). Viņiem nebija ilgi jāgaida. Tā kā mācekļu popularitāte pieauga, ļaudis iznesa slimos ārā uz ielām, lai Pētera ēna kristu uz viņiem (Ap.d. 5:15). Ļaužu masas nāca no tuvējām pilsētām, un viņu slimie visi tika dziedināti (Ap. d. 5:16).

Šeit visā mēs varam redzēt risināmiem lielo cīņu: negodīgi vadītāji, kas grib apspiest patiesību, uzticīgi ļaudis, kas lasa savas Bībeles un lūdz pēc dievišķa spēka, dziedināti slimnieki un mantotas dvēseles. Lai gan, vismaz virspusēji, viss ne vienmēr izdodas tik labi, mēs nekad nedrīkstam aizmirst, kā beigās norisināsies lielā cīņa un ka galējā uzvara, kas mums pieder, pateicoties tam, ko Jēzus izdarīja visas cilvēces labā, ir droša.

Stefana nomētāšana ar akmeņiem

Mācekļi nebija vienīgie, kas piedzīvoja sadursmes ar reliģiskajiem vadītājiem draudzes agrīnajās dienās. Stefans, kas bija pildīts ar "ticību un spēku [un] darīja brīnumus un zīmes starp ļaudīm" (Ap. d. 6:8), tika vests viņu priekšā. Viņa liecība bija tik uzrunājoša, ka viņa pretinieki izgudroja nepatiesus un apvainojošus stāstus pret viņu, par ko viņš tika vests koncilu priekšā (Ap. d. 6:9-14).

Ap.d. 7:2-53 Stefans sniedz spēcīgu vēsti tiem, kas viņu bija apvainojuši. Izlasi Ap.d. 7:54, kur teikts, ka "tas dzēla" viņu sirdīs. Tas ir, viņa vārdi viņus pārliecināja. Ap.d. 2:37-41 – pēc tam, kad viņi dzirdēja Pēteri izsakām līdzīgu apsūdzību, citi arī tika pārliecināti. Kāda bija atšķirība viņu reakcijā, un ko tas stāsta mums par to, cik svarīga ir Dievam nodevusies sirds? _____

Apustuļi līdz šim bija izbēguši no nepatikšanās, izaicinot vadītājus, bet, kad Stefans mēģināja darīt to pašu, saniknots pūlis viņu nogalināja. Stefana nāve iezīmē sākumu sātana pūlēm aizslaucīt prom jauno kustību. Līdz pat šim brīdim Jēzus sekotāji bija mocīti un viņiem tika izteikti draudi, bet Stefans bija pirmais, kas tika nogalināts.

Bet ko gan viņi sagaidīja? Ja sātans varēja iedvesmot dažus vadītājus nogalināt Jēzu, Viņa sekotājiem noteikti nevajadzētu gaidīt kaut ko mazāku.

Protams, visā lielajā cīņā Kungs atkal un atkal dāvā uzvaru tādās situācijās, kas bieži izskatās pēc sakāves. Arī šeit nebija citādi.

"Ņemot vērā Saula lielo rosību Stefana nāves gadījumā, viņu iecēla par Augstās tiesas locekli. Uz laiku tas kļuva par spēcīgu ieroci sātana rokās, realizējot ienaidnieka dumpīgos plānus pret Dieva Dēlu. Bet drīz šim pašam nežēlīgajam vajātājam nācās strādāt pie tās draudzes nostiprināšanas, kuru viņš tagad postīja. Kāds, varenāks par sātanu, bija izredzējis Saulu ieņemt mocekļa Stefana vietu, lai tas sludinātu un ciestu Viņa Vārda dēļ un tālu un plaši izplatītu vēsti par Kristus asinīs iegūstamo pestīšanu." ("Apustuļu darbi" 102. lpp.)

Dažreiz mēs redzam labumu, kas nāk no tā, kas, bez šaubām, ir ļauns. Bet ko mēs darām, kad neredzam, ka no ļaunā celtos kāds labums, bet tikai vēl lielāks ļaunums? _____

Izmainīta attieksme

Mācekļi ne tikai cīnījās ar uz aizspriedumiem dibinātām idejām, kas neļāva viņiem saprast, ko Jēzus mācīja, bet viņiem bija arī aizspriedumi, kas piemita nācijai kopumā. Viens piemērs tam ir stāsts par samariešu sievieti, no kuras Jēzus lūdza dzert ūdeni. Mācekļi bija pārsteigti, ka Viņš pat runāja ar sievieti (Jāņa 4:27).

Nacionālie aizspriedumi bija arī Kornēlija, Cēzarejā dzīvojošā romiešu centuriona, ziņojumā. Kornēlijs bija "ticīgs un dievbijīgs vīrs" (Ap.d. 10:2) un augsti cienijams cilvēks vietējā sabiedrībā (22.p.). Eņģelis teica, lai viņš sūta vīrus uz Jafu pēc Pētera (22.p., sk. arī 3.-8. p.).

Tajā laikā Jafā Pēteris bija uzkāpis uz jumta Dievu lūgt. Patvēries no saules un baudīdams atspirdzinošās jūras vēsmas, viņš atslābinās un sāk justies izsalcis. Gaidot, kad namatēvs sarūpēs pusdienas, viņš redz dīvainu vīziju. Debesis atveras un lejā nāk kaut kas līdzīgs milzīgam palagam, uzstietam aiz četriem stūriem. Iekšpusē ir plašs radījumu klāsts, ko viņš uzskata par piesārņotiem vai "nešķīstiem" un ko viņam liek kaut un ēst (11.-14. p.).

Kāda bija Pētera reakcija, kad viņam lika ēst "nešķīstu" ēdienu, un ko nozīmēja atklāsmē? Ap.d. 10:12-29 _____

Šajā atklāsmē Dievs māca Pēterim svarīgu mācību. Daži cilvēki mūsdienās domā, ka šis ir laiks, kad Dievs ir izmainījis cilvēku uzturu un ļauj viņiem ēst, ko tik viņi grib. Pēteris atklāsmi saprata citādi. Pirmkārt, viņš domā, ko tā nozīmē. Sākumā tas nav skaidri redzams (Ap. d. 10:17). Kad Kornēlija vīri ierodas un paskaidro savu uzdevumu, Pēteris jūtas spiests iet kopā ar viņiem (Ap.d. 10:22, 23). Kad Pēteris satiek Kornēliju, viņš var pateikt Kornēlijam atklāsmes nozīmi. Kristus ir pasaules Glābējs. Arī pagāni ir dārgas dvēseles, par kurām nomira Kristus (Ap. d. 10:34-48).

Pēteris guva mācību, ka mums visiem vēl joprojām ir jāmacās. Kristū visas barjeras ir nojauktas un atšķirība starp jūdiem un pagāniem, starp visu cilvēci vairs nepastāv, "bet ikvienā tautā viņš pieņem katru, kas viņa bīstas un ir taisns savos darbos". (Ap. d. 10:35)

Ir jauki uzskatīt, ka mēs visi esam viens Kristū – tas ir tas, ko māca Bībele. Diemžēl pat draudzē mēs savās sirdīs ne vienmēr tā jūtamies, vai ne? Pirmkārt, kā mēs varam atpazīt aizspriedumus, pie kā turamies, un, otrkārt, kā mēs varam Dieva spēkā no šiem aizspriedumiem atbrīvoties?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Krievu autors Fjodors Dostojevskis rakstīja par Jēzus atgriešanos uz zemes, bet ne tā, kā tas ir Bībelē. Šajā izgudrotajā stāstā Jēzus atgriežas inkvizīcijas augstumos, kad reliģiskie vadītāji izmantoja savu varu, lai darītu ļaunu. Lielais Inkvizitors Jēzu, kas nāca kā pazemīgs zemnieks, arestēja un iemeta cietumā. Tajā naktī viņš apciemoja Jēzu cietumā un asi nosodīja Viņu par to, ka Viņš ir devis cilvēkiem brīvību. "Tā vietā, lai atņemtu cilvēkiem brīvību," viņš paziņo, "Tu to padarīji lielāku kā jebkad! Vai Tu esi aizmirsis, ka cilvēki dod priekšroku mieram un pat nāvei, nevis izvēles brīvībai labā un ļaunā atziņā? Nekas cilvēkam nav vilinošāks kā viņa izvēles brīvība, bet nav arī lielāka ciešanu cēloņa." Neskatoties uz viņa pārdrošību un cinismu, garīdzniekam ir sava doma. Paskaties, ko cilvēki ir izdarījuši ar savu brīvību! Sāpes, ļaunums, grēks, ciešanas, nāve – tas viss ir radies no brīvības vai arī no tās ļaunprātīgas izmantošanas. Bet Dievs radīja mūs kā mīlošas būtnes, un vienīgais veids, kā mēs varam mīlēt, ir tad, ja mēs esam radīti brīvi. Lielu daļu no tā, kā lielā cīņa norisinās šajā pasaulē, ietekmē tas, ko cilvēki ir darījuši un vēl joprojām dara ar svēto, bet ļoti dārgo brīvības dāvanu (krusts atklāj tās dārgumu). Kā mēs redzējām šajā nedēļā, daži, izdzirdot evaņģēliju, nožēloja un atdeva savas sirdis Jēzum. Citi, to dzirdot, nogalināja vēstnesi. Brīvība ir dārga dāvana, bet mums ir jābūt uzmanīgiem, ko mēs ar to darām.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Nav šaubu, Jaunā Derība uzsver vienotību Kristū. Šī ir ļoti spēcīga doma – savā laikā tā ir bijusi revolucionāra. Diemžēl pat tagad, 21. gadsimtā, viens no vislielākajiem ļaunumiem, kāds vēl joprojām eksistē, ir etniskie, rasistiskie un nacionālie aizspriedumi. Tikai Dievs zina, cik daudz ļauna tie ir atnesuši. Un lai gan šajā pasaulē tas nav nekas neparasts, kā ir ar draudzi, pat mūsu pašu draudzi? Kā tas atklājas? Kāpēc šāda veida attieksme ir tik pretrunīga pašai evaņģēlija pamatmācībai?

---

2. Reizēm mēs visi jūtamies Svētā Gara pārliecināti. Kā tu reagē, kad pār tevi nāk šāda pārliecība? Lielā cīņa patiesībā plosās sirdī. Kā izvēles, kuras mēs izdarām, kad esam Gara pārliecināti, atklāj, kurā pusē atrodamies?
